

Ida Mayfield Wood

Beschrijving

In de berichten op deze site heb ik het al over een paar bijzonder vrouwen (uitblinkers in hun vakgebied) gehad. Vandaag een vrouw die op een andere gebied toch wel bijzonder genoemd mag worden!.

Ida Mayfield Wood (geboren Ellen Walsh; 1838-1932) was een Brits-Amerikaanse socialite die de derde vrouw was van politicus en krantenuitgever *Benjamin Wood*. Ze is vooral bekend omdat ze het grootste deel van haar latere leven als kluizenaar doorbracht in een hotelsuite in New York City met haar twee zussen.

Biografie

Het begint allemaal met een jong meisje dat werd geboren op 14 januari 1838 in de stad *Oldham*, Engeland. De vrouw die in de wereld bekend werd als *Ida Wood*, werd eigenlijk geboren als *Ellen Walsh*. Haar ouders waren *Ann Crawford* en *Thomas Walsh*. Haar vader was een Ierse marskramer. Haar familie emigreerde naar de Verenigde Staten toen ze jong was. Ze landden voor het eerst in *Massachusetts*, maar verhuisden vaak. Toen de vader van Ellen in 1864 stierf, woonde hij in *San Francisco*.

Het was echter al in 1857, op 19-jarige leeftijd, dat Ellen besloot het heft in eigen handen te nemen om een beter leven voor zichzelf op te bouwen. Ze verhuisde naar *New York City*. Het eerste wat ze deed was haar naam veranderen. Ze ging van *Ellen Walsh* naar *Ida Mayfield*. Ze vond een nieuwe geschiedenis voor zichzelf uit en beweerde dat ze de dochter was van *Henry Mayfield*, die een grote suikerplantage in *Louisiana* bezat.

Ida Mayfield Wood of Ellen Walsh?

Ze stortte zich vervolgens op de roddels van de elite New Yorkers. Tijdens haar onderzoek kwam ze regelmatig de naam van een van hen tegen, *Benjamin Wood*. Dat was de 37-jarige eigenaar van de *New York Daily News*, een naar de Democraten neigende krant.

Ida zette haar zinnen op Benjamin Wood. Het probleem was dat ze niet in de sociale kringen zat waarin Wood verkeerde, en er was geen reële kans dat ze hem ooit zou ontmoeten.

Brief met aanbod

Dus deed ze iets dat in die tijd nogal gewaagd was voor vrouwen. Ze schreef hem een brief. De brief was extreem vooruitstrevend. Zij schreef:

Meneer Wood,

Omdat ik vaak van u heb gehoord, waag ik het u aan te spreken. Dit nadat ik een jongedame, een van uw â??vroegere liefdesâ??, over u hoorde spreken. Ze zegt dat u dol bent op â??nieuwe gezichtenâ??. Ik denk dat ik, aangezien ik nieuw ben in de stad en in â??affairs de coeurâ??, een aangename intimiteit met u kan aangaan; voor zo lang als u geschikt acht. Ik geloof dat ik er niet extreem slecht uitzie, noch onaangenaam ben. Misschien niet zo knap als de dame die nu bij u is, maar ik weet iets meer, en er is een oud gezegde: â??Kennis is machtâ??. Als u een interview wilt, stuur dan een brief naar [een adres op Broadway] waarin staat hoe laat we elkaar kunnen ontmoeten.

Vrij vertaald: ze stuurde eigenlijk gewoon een kort bericht waarin ze zichzelf aanbood als minnares en Benjamin Woods hapte toe.

Wood was destijds getrouwd met zijn tweede vrouw, dus Ida werd zijn minnares. Als minnares van Benjamin Wood schoot ze door naar de top van de elitemaatschappij. Ze ontmoette zowel de *Prins van Wales* als *Abraham Lincoln*.

Ida was niets anders dan geduldig. Na tien jaar stierf zijn minnares, zijn vrouw, en in 1867 werd Ida zijn derde vrouw. Gedurende deze tijd steeg het politieke fortuin van Benjamin Wood. Hij werd twee keer gekozen in het Amerikaanse Congres, diende van 1861 tot 1865, en werd gekozen in de Senaat van de staat New York. Haar zwager *Fernando Wood* werd gekozen tot burgemeester van New York, waar hij diende van 1855 tot 1857 en opnieuw van 1860 tot 1861.

Afspraak

Terwijl hij met Ida getrouwd was, werd Benjamin in 1881 opnieuw tot congreslid gekozen, en zijn krant groeide uit tot een van de grootste oplages in de Verenigde Staten. Maar Benjamin had ook een serieus gokprobleem. Ida stond dat toe maar maakte de afspraak met hem dat wanneer hij won, hij de winst met haar moest delen en als hij verloor, hij het zelf moest opnemen. Dit systeem stelde haar in staat om apart van haar man een kapitaal te sparen en de rijkdom van de familie te beschermen.

Benjamin Wood stierf op 79-jarige leeftijd in februari 1900.

Ida, die 18 jaar jonger was dan haar man, bleef achter met een enorm fortuin. Haar geschatte nettowaarde was ongeveer \$ 2 miljoen dollar, wat in 1900 veel geld was. Gecorrigeerd voor inflatie zou het vandaag meer dan \$ 60 miljoen waard zijn. Ida was 62 jaar oud en een van de rijkste vrouwen van Amerika. Ze probeerde een tijdje de krant te runnen, maar in 1901 verkocht ze die voor \$ 300.000. Nadat ze de krant had verkocht, daalde de oplage en ging de krant in 1906 failliet.

En toenâ?!

Maar het echte verhaal begint pas in 1907.

In 1907, met een groot financieel inzicht, nam Ida Wood \$ 1.000.000 contant op bij haar bank, vooruitlopend op de bankencrisis van 1907, die in oktober van dat jaar toesloeg. Met haar geld en twee zussen (Mary en Emma) boekte ze een suite in het *Herald Square Hotel*; kamer 552.

En toenâ?!,.. heeft niemand meer iets van hen gezien of gehoord.

Het hotelpersoneel mocht de kamer niet in, zelfs niet om schoon te maken. Niemand in het hotel had contact met de vrouwen. Niemand van het personeel had de bewoners van de kamer ooit gezien, maar toch werd de huur elke maand op tijd en contant betaald.

In 1928 stierf Idaâ??s zus Emma op 71-jarige leeftijd in een ziekenhuis. Niemand in het hotel wist dat het was gebeurd of dat er zelfs maar een vrouw met die naam woonde. De gebeurtenis die alles veranderde en dit verhaal onder de aandacht van de wereld bracht, vond pas plaats in 1931.

Een oudere halfnaakte vrouw rende kamer 552 uit en riep: *“Mijn zus is ziek. Haal een dokter. Ik denk dat ze dood gaat!”* Niemand in het hotel had deze vrouw ooit eerder gezien. De onbekende vrouw was Ida Wood. Ze was 93 jaar oud en het was de eerste keer in 25 jaar dat ze haar kamer uit was.

De stervende vrouw was haar jongere zus *Mary Mayfield*, die ook haar naam had veranderd om bij Ida’s achtergrondverhaal te passen. Mary werd uiteindelijk dood aangetroffen.

De wereld komt binnen

Toen Ida de deur opendeed om haar zus te helpen, had ze het hotelpersoneel, de stadsambtenaren en, onbedoeld, de hele wereld binnengelaten.

Iedereen was geschokt door wat ze binnen vonden. Kamer 552 was gevuld met vuil en afval. Er lagen stapels oude, vergeelde kranten. Er lagen tonnen lege dozen crackers in de suite.

Ida zelf woog slechts 93 pond. Ze leek zich al jaren niet te hebben gewassen. Wel verzorgde ze de huid van haar gezicht, waarop ze elke dag vaseline aanbracht. De honderden lege potten waren daar het bewijs van. Een van haar advocaten, *Morgan O’Brien*, verklaarde: *“Haar huidskleur was, ondanks haar leeftijd, zo romig en roze en rimpelloos als ik ooit heb gezien. Het was als getint ivoor, haar profiel was als een mooie cameo.”* Ze rookte ook slanke Cubaanse sigaren en gebruikte uit *Kopenhagen* geïmporteerde snuiftabak, die overal in de suite te vinden was. Tussen al het afval in haar kamer was er geld. Veel geld.

Er werd \$ 247.000 in een oude schoenendoos gevonden. Men vond nog een half miljoen dollar aan biljetten van \$ 10.000, genaaid in de zak van een oude jurk.

Ze vonden niet-geïnde dividendcheques van aandelen die ze bezat. Ze vonden niet-opgeëiste goudcertificaten. Er waren dozen met dure sieraden, waaronder kettingen, armbanden en een gouden tiara. Hoe hard ze ook probeerde het tegen te houden, het nieuws over wat er in kamer 552 was ontdekt, bereikte uiteindelijk de pers.

De kranten waren meedogenloos. Inclusief koppen

“Kluizenaar, 93, miljoenen hamsteren tart schatzoekers.” En **“Kluizenaar naakt gevonden in hotelsuite.”**

INCREDIBLE IDA WOOD

Ida, her Ellen, and a child

This is a picture of Ida Wood, at the age of 14, with a baby and her mother, who was then her mother-in-law. She was then the daughter of a man who was then her mother-in-law. She was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Mystery of Beauty's Identity Solved by 7 Years' Search

By NATHAN KRYNOLIN

THIS is an incredible story—a story the strange in the type set on page 1.

It is the tale of a beautiful girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of the search for the identity of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

It is the story of a girl who, but for the grace of God and her own beauty, would have been a streetwalker on the mean streets of Boston instead of the grand dame she was in the midst of New York.

Solved

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

The Husband

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

Ida Wood, who was then her mother-in-law, was then the daughter of a man who was then her mother-in-law.

De oplossing van het mysterie rond Ida Wood haalde de krant

Het feit dat dit verhaal midden in de *Grote Depressie* uitbrak, maakte het des te sensationeler. Het duurde dan ook slechts een paar dagen voordat mensen naar voren kwamen om te proberen Ida's geld op te eisen. Een man genaamd *Otis Wood*, die de zoon was van Ida's zwager en voormalig burgemeester van New York, *Fernando Wood*, nam contact op met een advocaat en beweerde dat hij Ida wilde helpen. Hij, zijn broers en al hun kinderen werden vertegenwoordigd door advocaten.

De kinderen van de vorige vrouwen van Benjamin Wood kwamen ook naar voren, net als al hun familieleden. Er waren ook eisers uit haar fictieve familie uit New Orleans die zich meldden. Het enige waar alle schuldeisers het over eens waren, was dat Ida incompetent zou worden verklaard!

Ze werd door de politie begeleid naar een kamer direct beneden waar ze een kwart eeuw had gewoond. Vanuit haar nieuwe kamer riep ze vaak vanuit haar raam dat ze gevangen werd gehouden. Onder deze nieuwe stand van zaken werd er elke maand meer dan \$ 3.000 uitgegeven aan dokters, verpleegsters, advocaten en andere mensen voor haar verzorging. Maar dat mocht niet baten: de stress van alle publiciteit en haar hoge leeftijd eisten hun tol. Ida Wood stierf op 12 maart 1932 op 94-jarige leeftijd.

Meer dan duizend schuldeisers

Op het moment van haar dood waren er 1.130 mensen die aanspraak hadden gemaakt op haar fortuin.

De advocaten die waren ingehuurd door alle mensen die haar geld wilden, begonnen haar verleden te onderzoeken. Ze ontdekten dat ze niet uit een familie met plantages kwam, maar uit een Ierse familie die naar de VS migreerde.

De resulterende rechtszaak om haar nalatenschap op te lossen werd door de New York Times een "carnaval van hebzucht" genoemd. De rechtbank oordeelde dat haar nalatenschap zou worden verdeeld onder 10 levende familieleden in Ierland, omdat Ida geen levende nakomelingen had. Elke persoon ontving meer dan \$ 90.000, wat meer is dan twee miljoen voor inflatie gecorrigeerde dollars.

De zaak van Ida Wood is een van de vreemdste gevallen in zijn soort die ooit is opgetekend. Ze wilde uiteindelijk gewoon met rust gelaten worden, maar ze stierf als een beroemdheid met roem die ze nooit had gewild.

Datum aangemaakt

2023/07/24